

GECEKONDU BAYIRI

Dağ tırmanan evlerin
İmdat çığlıklarıyla zehirliyor kendini

Kurtuluş yok, ölecekler hep burada
Resmin sefaletinden, açlıktan değil yoksa
Sevda ki hiç eksilmez, yüreği atar karasında

Acıyı kırsa firarı bir içimlik
Resmi bozmaya yoksul meyhanelere

Azıcık cesaret edip ırgalasa kaderi
Günahın kiri yakasında
Burnunun ucunda yastık altı defteri

Çıplak damların demir filizlerinde
Asılı durur zavallı gök, riyakârca kutsanmış sayvan

Ağzında bir şarkı dolanıp durur
İçindeki cehennemi soğutmayadır
Bayıra inceden, serince bir gölge uzanır